

til Udgangen af 1914. Min Højtæring til den højtærede Trafikminister er nu, at han træffer saadanne Foranstaltninger, at denne Route bliver opretholdt. Routen er af meget gammel Dato og er endnu den nærmeste og hurtigste mellem København paa den ene Side og Aarhus og det nordlige Jylland paa den anden. Endvidere er Routen af stor Betydning for Samsø, idet den for denne danner Forbindelsen med Sjælland paa den ene og med Aarhus—Jylland paa den anden Side. Jeg ventter derfor, at den højtærede Indenrigsminister, der jo repræsenterer Samsø i dette høje Ting, vil bistaa mig i mine Bestræbelser for at opretholde denne Route. Der er blevet sagt, at den ikke betaler sig, fordi den bliver for lidt benyttet; det er vist rigtigt nok, den bliver ikke benyttet stærkt nok, men hvilken Forretning svarer sig, naar den sælger daarlige Varer, selv om den ligger paa det allerbedste Strøg? Kalundborg-Routen er en udmærket Route, naar den bliver godt betjent, men det bliver den ikke, det er gamle, langsomme Skibe, som sejler paa den. Saa snart de blot har Vejret en lille Smule imod sig, kan de ikke holde Tiden, og deres Maskiner er saa skrøbelige, at der hvert Øjeblik indtræffer Driftsuheld af en eller anden Art. Hvis der sættes kraftige og sødygtige Skibe ind paa denne Route, vil Overfarten kunne ske paa ca. 3 Timer, saa at man vil kunne tilendebringe Rejsen fra København til Aarhus eller omvendt paa 6 Timer. Dette vil bevirke, at Morgenposten fra København vil kunne blive omdelt i en stor Del af Jylland samme Dags Aften, og i Aarhus vil den kunne blive omdelt saa betids, at den vil kunne besvares samme Dags Aften. Hvilken Betydning dette har baade for den københavnske og navnlig for den aarhusianske Handelsstand, behøver jeg ikke at gøre den højtærede Trafikminister, som jo ogsaa er Handelsminister, opmærksom paa. Hvis der blev indsat saadanne velindrettede Skibe, som jeg har nævnt, vilde Persontrafikken uden al Tvivl stige overordentlig stærkt, Routen vilde betale sig og bidrage til at aflaste den store Persontrafik, som nu foregaar over Bælterne.

Endelig skal jeg omtale en Institution, som har den allerstørste Betydning for en hel Del ulykkelige Mennesker i Jylland, nemlig Professor Warmings Klinik for ganespaltelidende. Denne Klinik har i nogle Aar faaet et Statstilskud paa 4,500 Kr. mod, at Warming gratis behandler 35 ubemidlede Ganespaltpatienter. I Aar

er der ogsaa opført et Tilskud paa 4,500 Kr., men Warming søger at faa dette Tilskud forhøjet til 6,000 Kr. Dette Andragende vil jeg gerne anbefale paa det allervarmeste, fordi jeg ved, at der paa denne Klinik ved Warmings Arbejde udrettes et overordentlig stort og godt Arbejde for nogle af de mest ulykkeligt stillede Børn, vi har, de, der fødes med Ganespalte, og fordi jeg ved, at Warming netop fordi han med al sin Iver og Energi kaster sig ind i denne Barmhjertighedsgerning, er godt paa Veje til at sætte sin økonomiske Velfærd over Styr. Han faar 4,500 Kr. om Aaret til Klinikken, men trækker man Driftsudgifterne til Lokale, Varme, Lys, Materiale, Medhjælp, Lærere og Lærerinder fra, bliver der ikke en Øre tilbage af Statstilskuddet til Warming selv. Det eneste, han opnaar, er, at han kan benytte Klinikken og dens Apparater til sine private Patienter. Men disse private Patienter, hvoraf han skulde leve, er kun ganske faa. Han behandler hvert Aar ca. 50 ubemidlede Patienter gratis, skønt han kun er pligtig at behandle 35 gratis. Men af private Patienter har han i de 3 sidste Aar kun haft gennemsnitlig 8 aarlig, der har givet ham en aarlig Gennemsnitsindtægt af henimod 1,000 Kr. Det er al den Indtægt, han har haft ud af denne Institution, hvor han har behandlet ca. 60 af disse ulykkeligt stillede Væsener om Aaret. Hans Tandlægepraksis er gaaet overordentlig meget tilbage og maa gøre det, fordi han forsømmer den paa Grund af sin Virksomhed i Klinikken. Sin Formue har han opspist, og han staar nu overfor økonomisk Ruin, hvis Staten ikke giver ham yderligere Hjælp. Hans Gerning er saa smuk og betydningsfuld, at han ikke bør lønnes med økonomisk Ruin. Han har tidligere haft en stor og indbringende Tandlægepraksis, men efter at han er kommet dybere og dybere ind paa sin nuværende Gerning, er denne Praksis, hvor han har tjent sine Penge, svundet ind, saaledes at han ikke har synderlig tilbage at leve af. Det vilde være uretfærdigt overfor en saadan Mand at lønne ham paa den Maade, det vilde være uklogt af Samfundet og ubarmhjertigt overfor de Stakler, der er fødte med Ganespalte. Det er hævet over enhver Tvivl, at Warming sidder inde med en sjælden Evne paa dette Omraade, og at hans Metode, at forene Lærerens og Lægens Person i een, fører til de allerbedste Resultater. Det lykkes ham hvert Aar at skabe Mennesker ud af disse Stak-